

17. Aarg. Nr. 13.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

2. Juli 1917.

Staalfyrekasser.

Ved Otto Bendixen.

Staalfyrekassen kræver omhyggelig Prøvning af Materialet og god Forarbejdning, skaa- som Pasning saavel som Tillempning efter Driften med Hensyn til det ovenfor omtalte, og ikke mindst rigtig Behandling i Værkstederne. Hertil kommer, at den sjælden bliver kold, men da ved langsom Afkøling af Kedlen og Lukning af Askekasse og Skorsten saavel som ubetinget Varmtvandsudvaskning. Begunstiget bliver Vedligeholdelsen ved Fødevandsforvarmer og Renser, da de regelmæssigt tilfører Kedlen varmt og rensel Vand.

En anden Kilde til Betænkning kunde den herhjemme sædvanlige Type paa Murbuer være, som ligger helt an mod Sidevæggene uden Mellemlæg af Fladejern og bæres af Skruer eller Nagler. De amerikanske Lokomotiver bærer deres Murbue paa 3" Vand- rør, der gaar gennem Fyrekassens Længderetning, og forbliver aaben paa Siderne, hvorved opnaas ikke alene bedre Forbrænding og Vandomløb, men Sidevæggene bliver mere skaanede.

Trods det, at de Forenede Stater i Nordamerika, som sagt, har den største Andel i Kobberproduktionen og ligeledes det største Forbrug, er det en Kendsgerning, at der ikke anvendes Kobber til Fremstilling af Fyrekasser til de amerikanske Lokomotiver. Med Hensyn herpaa synes denne Omstændighed os mærkelig. Som tidligere nævnt, skal vi i det

følgende se lidt nærmere paa dette Forhold.

Oprindeligt var ogsaa i Amerika Kobberfyrekassen almindelig, og den er først fra 1860 blevet fortrængt; men endnu mere da det med Indførelsen af Siemens-Martin Fremgangsmaaden lod sig gøre i Flammeovne at fremstille Flussjernet i bestemte Haardheder og af en vis Renhed. Men Overgangen til Flussjern skete egentlig kun af den Grund, at det viste sig modstandsdygtigere og bedre var voksen den allerede den Gang i Amerika almindelige uafbrudte Lokomotivtjeneste, hvor Lokomotivet under hele Tiden fra den ene Udvas- ning til den anden bestandig er opfyret og i Tjeneste. Dette er uden Tvivl det gunstige for Flussjernsfyrekassen. Ved dobbelt og tredobbelt Besættelse af Lokomotiverne og dertil den yderste Anstrengelse af disse, var det bløde Kobber allerede gennem mekanisk Paavirkning ved Fyringen Genstand for stort Slid. Men i Modsætning hertil var det vedvarende Holden under Fyr en Livsbetingelse for Flussjernet, fordi den med hyppige Tjenesteafbrydelser forbundne Afkøling er farlig for Jernfyrekassen.

Her hjemme blev denne udstrakte Udnyttelse af Lokomotivparken i hvert Fald tidligere kun bragt i Anvendelse, naar der af en eller anden Grund var knap Tid paa Lokomotiver, fordi den bestandige Vekslen af Personale efter Erfaringen foraarsagede betydelige Vedligeholdelsesomkostninger og førtidigt Slid af hele Lokomotivet. Men den nu ogsaa her i Europa planmæssige Besættelse med

2 Sæt Personale og ved Rangeringstjeneste med 3 Sæt, eller med planmæssig Personalveksel paa Mellestationer kommer allerede det amerikanske Forhold temmelig nær, forringer dets Ulemper, og skaber for Staalfykassen tilnærmelsesvis de samme gunstige Betingelser.

Nu finder man i Amerika Flussjernfykasserne ikke alene ved Jernbanernes store Lokomotiver, men helt igennem i Ranger- og Smalsporlokomotivernes Kedler, hvis Tjeneste næppe adskiller sig fra vor. Heraf kan altsaa ganske simpelt udledes, at Valget af Fyrikassematerialet paa en vis Maade sker vilkaarligt og bliver fastsat efter paagældende Lands Skik og Brug. Man kan ikke føre dette tilbage til de amerikanske Lokomotivers sædvanlige billige Bygningsmaade; thi trods dette vilde den hyppige Udveksling af Fyrikasserne være uøkonomisk paa Grund af den høje Arbejds løn, bortset fra Tidstabet ved den lange Utjenstydgtighed, der ved det forholdsvis ringe Antal Lokomotiver og deres store Udnyttelse kommer meget i Betragtning.

Da som sagt tilnærmelsesvis de samme gode Betingelser som i Amerika nu ogsaa her i Evropa er til Stede for Anvendelsen af Flussjern til Fyrikasser, er Udsigterne for dette ny Materiale maaske ikke saa ugunstige. „Deutsche Eisenbahn Zeit.“ skriver herom, at endnu er der ikke i Tyskland bleven iagttaget væsentlige Ulemper ved de nye Lokomotiver med Staalfyrikasser, der dog kun i kortere Tid har været i Drift. Enkelte forekommende Beskadigelser kunde for det meste tilskrives bestemt paaviselige Fejl i Materialet eller forklares af mindre omhyggeligt Arbejde.

Ved alle Driftsteder er endvidere overensstemmende blevet iagttaget, at de nye Lokomotivers Dampudvikling paa ingen Maade bliver forringet gennem Anvendelsen af Flussjern til Fyrikasserne. Disse Lokomotiver er i Dampfrembringelse lige saa gode som dem med Kobberfyrikasser. Hvor utilstrækkelig Dampudvikling er bleven iagttaget, beror dette bestemt paa andre Aarsager. At udforske dette og afhjælpe Manglerne er Driftens Opgaver.

Forhandlingsretten.

Under det første radikale Ministerium i 1910 fik Statens Tjenestemænd Forhandlingsret. — Den meddeltes som Monopol bestemte Etatsforeninger og enkelte med disse i Forbund staaende Organisationer. —

Det var daværende Indenrigsminister P. Munch, den nuværende Forsvarsminister, der foranledigede disse Regler og Bestemmelser, naturligvis efter flere Konferencer med daværende Ledere af Tjenestemænds Organisationerne. —

Reglerne udstedtes 4. Maj 1910, og det var med virkelig taknemlige Følelser saavel overfor den daværende Indenrigsminister som overfor de respektive Ledere, at Tjenestemændene den Gang modtog Forhandlingsretten.

Disse Regler bar ogsaa i sig en god demokratisk Aand, og der var nogen Begrundelse i, at de daværende Ledere med Stolthed kunde pege paa den Forhandlingsret, deres Forening i Modsætning til andre Tjenestemandorganisationer var kommen i Besiddelse af og rent agitatorisk blev denne da ogsaa baade benyttet og udnyttet og skabte derved hos det store Gros af Tjenestemænd den Opfattelse, at disse Forhandlingsregler var noget overordentligt betydningsfuldt. —

Men hvorledes saa nu Administrationen paa denne? Etatschefernes Følelser var ikke Forhandlingsreglerne helt venlige, man nærede bange Anelser om, at de vilde betyde Indskrænkning i Myndigheden, medføre Slappelse i Diciplinen, thi Reglerne indeholdt en Bestemmelse, som i givent Tilfælde kunde blive farlige; idet at en Sag, der mellem en Administration og en Organisation efter Forhandling ikke var opnaaet Enighed i, og naar Organisationen ikke kunde bøje sig for Administrationens Afgørelse, kunde Spørgsmaalet forelægges Ministeren til endelig Afgørelse. Hvilke Konsekvenser vilde det medføre, om Ministeren tilfældigvis var en selvstændig og demokratisk Mand, der i sin Afgørelse gik imod Etatschefens. — Ja, saa var Spillet gaaende, Etatschefens Avtoritet røkket, Slappelse i Etaten vilde blive Følgen, Diciplinen svækket, kort sagt Stillingen uholdbar. — Se omtrent saaledes var de Tanker og Følelser,

*Hver Dag kan have Bud efter Dig!
Hjælpefonden kun een Gang om Aaret*

der var de bærende og herskende hos Etatscheferne, da Forhandlingsreglerne traadte i Kraft —

Det var derfor menneskeligt, at Administrationerne nu, da Forhandlingsreglerne var en Kendsgerning søgte at gøre disse saa betydningsløse som muligt. De kunde ikke nedkæmpes, de kunde kun bekæmpes, med andre Ord, de maatte begrænses, glide ned succesive til det mindst mulige. —

I 7 Aar har Forhandlingsreglerne eksisteret, og i Løbet af denne Tid er de gledet ned til nærmest at blive en Parodi af, hvad man forstaar ved en Forhandling. Endnu møder man op til disse Sammenkomster med Sindet fuldt af Haab om, at nu vil der gennem den Diskussion, der opstaar, blive Forstaaelse overfor de Opfattelser, den Tankegang, der har ført Organisationerne til at fremsætte Kravet om Forhandling, og hvad sker? — — Man bliver vel modtaget af de Repræsentanter, vi skal drøfte Sagerne med, et venligt Haandtryk, et forbindtligt Smil af en Generaldirektør, en Direktør, en Kontorchef, i den senere Tid er det hyppigt sket af en Generalsekretær. Efter at man dernæst har taget Plads, udtaler Forhandlingslederen sit Haab om, at Forhandlingerne maa føre til et godt Resultat. Meget forstaaende overfor en saadan Udtalelse bukker Personalets Repræsentanter, for dermed at bekræfte, at de ganske slutter sig til den høje Embedsmands smukke og velmente Ønske. — Saa begynder — „Forhandlingen“ — Personalets Repræsentanter gør sig den største Umage for at bibringe Embedsmændene Forstaaelse af de Synspunkter, der gør sig gældende hos Personalet overfor de Spørgsmaal, der foreligger til Forhandling. Embedsmændene sidder med de mest forstaaende og interesserede Udtryk i Ansigtet og hos Personalets Repræsentanter begynder der at dæmre et Haab om, at det vil lykkes at faa en Ordning i Stand. — Men nej, saadan gaar det ikke! Efter at man nu har samtalen om Sagerne frem og tilbage og Sekretæren omhyggelig i Protokol har anført de faldne Udtalelser, slutter Forhandlingslederen med, at nu skal Sagen blive taget op til fornyet Overvejelser. — Saa siger man pænt Farvel, atter Haandtryk og forbindtlige Smil, og nu af-

venter man Protokollens Underskrift og Resultatet af Overvejelserne. Nogen Tid efter, somme Tider længe efter, i Almindelighed længe efter, kommer der en Afgørelse paa de Spørgsmaal, der har været til Forhandling. — Personalets Repræsentanter ser paa hinanden, de læser Forhandlingsprotokollen igen, de bliver dybsindige, de tænker; men de udtaler sig ikke altid om deres Tanker til hinanden, — først i den senere Tid er de alle ligesom blevne seende, mere talende. — Den Opfattelse synes at trænge sig paa, at Embedsmændene tydeligt viser ingen Hensyn at have taget til, hvad man fra Personalets Side med Rette kunde forvente var taget i Betragtning ved Afgørelsen. Vist har man været til „Forhandling“, — men egentlig kun siddet til Grin! —

For de Afgørelser, der i den senere Tid fra Generaldirektoratets Side har været truffen over Sager, der har været til Forhandling, synes ganske blottet for den Aand, de Forudsætninger, med hvilken fhv. Indenrigsminister P. Munch i sin Tid gav Forhandlingsreglerne. —

Forhandling med vore Administrationsledere er nu i den Form, den er kommen ud i, kun en Samtaleret. — Det er absolut ingen Forhandling om en Sag, man gennem skriftlig Fremstilling ikke har opnaaet Enighed om, men som man gennem den mundtlige Drøftelse søger at naa Forstaaelse om. — Nej, en virkelig Forhandling, den man vel ogsaa nok saavel fra Ledernes Side i 1910, som fra den radikale Minister Muncks Side har tænkt sig med Forhandlingsretten, bør føre med sig et Resultat, enten opnaas der Enighed, en Overenskomst om det Spørgsmaal, der er til Forhandling, eller ogsaa skilles Parterne uden Forlig, og det bliver da Ministeren, der træffer den endelige Afgørelse. —

Nu kan man maaske sige, at det bestemmer Organisationerne selv; men det er ikke rigtigt. Forhandlingerne slutter altid med, at enten skal der nye Overvejelser, eller ogsaa gøres Indstillinger, eller tænk Dem — Sagen skal forelægges Ministeren — den Mand, der eventuelt skal være Opmand, hans Forhaandsopfattelse besidder Administrationen nu i mange Sager — og saa pludselig en Dag dik-

teres Afgørelsen. —

Vi har jo i Juni Maaned faaet et meget smukt og tiltalende Indtryk af den Maade, hvorpaa Generaldirektøren i Fremtiden ønsker at behandle Forhandlingsreglerne paa. Afgørelsen i Tjenestetidssagen over Natillæget, meddeles som en Genpart af en Ordre, der er tilsendt Distrikterne.

— — —
Et Spørgsmaal man gennem Aar har behandlet, hvor man gennem et Udvalg har behandlet Sagen, og hvor man ved Forhandling med Statsbanernes Administration ejheller opnaaede Enighed, det træffer man en Afgørelse om uden saa meget som med et Ord at meddele den anden Part, at Afgørelsen er truffen! —

Ja, man spørger slet ikke, om den anden Part kan acquiescere ved den trufne Afgørelse. — Nej, man sætter sig simpelthen ud over dette og afgør selv Sagen, og dermed Basta.

Hvis dette ikke er Brud paa den Aand, paa de Forudsætninger, der er nedlagt i Forhandlingsreglerne, saa har vi i Fremtiden ikke Brug for dem!

Den radikale Minister vil ogsaa i den nærmeste Fremtid modtage en Beklagelse over den Handlemaade, Generaldirektøren i denne Sag har anvendt. — Maaske vil Ministeren af denne Handlemaade kunne se, at det ikke er Organisationerne, der er urimelige, der stadig for at holde Personalet oppe mod Administrationen søger at skabe Utilfredshed; men at det er den nuværende Administration der ved en forkert Behandling af en Sag har fornærmet Personalet og dermed mellem sig og Personalet har skabt en Afstand, der ikke lover godt for Fremtiden. —

~~~~~  
*For 1 Krone aarlig sikrer Du Dig Støtte og Hjælp, om Uheld eller Ulykke rammer Dig*  
~~~~~

Dyrtidstillæget.

Det er alle Medlemmerne bekendt, at Centralorganisationerne for nogen Tid siden fremsendte et Andragende om et Supplementsdyrtidstillæg. Formændene for de to Centralorganisationer havde nogle Dage efter Ind-

sendelsen Foretræde for Finansministeren for at konferere med ham om dette. Finansministeren meddelte da, at han paa hele Ministeriets Vegne kunde meddele, at der ikke blev Tale om noget saadant, forinden hele det for i Aar bevilgede Dyrtidstillæg var udbetalt, alt-saa først efter at Udbetalingen i Oktober Maaned havde fundet Sted, og at Ministeriet til den Tid vilde være tilbøjelig til at forhandle med Organisationerne om Sagen. Saadan laa Sagen, men da Forholdene efterhaanden udarter sig saadan, at der hersker Nødstilstand i en Masse Tjenestemandshjem, forment C. O. ikke at kunde vente med en fornyet Henvendelse til den Tid. For at faa Foreningens Stilling til Sagen oplyst, har C. O.s Lønudvalg fremsendt Spørgsmaal til de forskellige Foreningers Bestyrelser, og der er da ogsaa fra disse indløbet Svar, der som Helhed gaar ud paa, at C. O. ikke maa acquiescere ved Finansministerens Udtalelser, men arbejde videre paa Sagen. Der er samtidig sket Henvendelse til Konsejlspræsidenten, og det syntes, som han ikke var utilbøjelig til at forhandle Sagen videre med C. O. Den 23. Juni afholdt C. O. atter Møde, hvor Sagen var Genstand for fornyet Overvejelse, og det besluttedes at indsende nedenstaaende Andragende. Hvis Lovgivningsmagten og Regeringen atter skulde sidde Kravene overhørige, vil Følgen sikkert blive, at en stor Del af Tjenestemændene vil blive nødt til at ty til Hjælp af de offentlige Kasser. — Dette skulde man mene var en for Staten ganske uværdig Situation, at dens Tjenestemænd skulde blive henvist til at søge saadan Hjælp, og vi vil derfor haabe, at saavel Regering som Rigsdag vil forstaa, at man kun kan forhindre dette ved at bevilge det fremsendte Andragende og paabegynde Overvejelsen af Betimeligheden af at bevilge Tjenestemændene den absolut nødvendige Støtte for at kunne komme igennem.

Andragendet.

Efter at Centralorganisationerne den 16. Maj havde indgivet Andragende til Regeringen om et fra 1. Juli løbende Supplement til det for indeværende Aar bevilgede Dyrtidstillæg, har Finansministeren paa Regeringens Vegne overfor Centralorganisationernes Repræsentanter udtalt, at Overvejelsen af Spørgsmaalet herom først med Udsigt til et Resultat kunde ske, naar de for Aaret bevilgede Udbetalinger havde fun-

det Sted, og samtidig med Forhandlingen om en eventuel ny Lov for det kommende Aar.

Centralorganisationernes Lønningsudvalg har bragt Regeringens Beslutning til de i Centralorganisationerne repræsenterede Organisationers Kundskab, og har fra samtlige disses Bestyrelser modtaget samstemmende Udtalelser om, at man saa med stor Bekymring paa den saaledes skabte Situation, idet man maatte anse det for en Umulighed for Tjenestemændene, tyngtet af Gæld, som Størstedelen er, at kunne opretholde deres Hjemms Eksistens, hvis der ikke snarest skaffes dem et yderligere Tilskud. Som Forholdene er i Øjeblikket, er Tjenestemændene ude af Stand til at forskaffe sig saa uundværlige Fornodenheder som Brændsel og Underbeklædning. Krigens Langvarighed har slidt paa Hjemmenes Garderobe, til hvis Fornyelse de bevilgede Dyrtidstillæg ikke har rakt. Det er derfor en absolut Nødvendighed at de sættes i Stand til at forskaffe sig disse Fornodenheder, hvilket kun kan ske ved en snarlig Indtægtsforøgelse.

At det for Aaret bevilgede Dyrtidstillæg er utilstrækkeligt — navnlig ogsaa fordi Tillæget i de første Krigsaar var for ringe — og at Forudsætningerne for Finansministerens Tilsagn om en Efterregulering nu i fuldt Maal er til Stede, afgiver den senest statistisk fastslaaede Prisstigning formentlig tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, og Tjenestemændene forstaaer ikke, at de vedblivende skal bringes lige til Sultegrænsen, før man vil forhandle om de nødvendige Forbedringer.

Skulde Regeringen imidlertid bestemt fastholde, at Overvejelserne om et Supplement maa udskydes til det angivne Tidspunkt, maa Organisationerne søge at faa deres Medlemmer til at bøje sig for denne Kendsgerning, men efter Organisationernes enstemmige Udtalelser, er det vor Overbevisning, at dette kun bliver muligt, hvis der da paa anden Maade forskudsvis i Løbet af den allernærmeste Tid kan skaffes dem det fornødne kontante Tilskud.

Lønningsudvalget er standset ved Tanken om, at dette lettest kan ske ved, at den Rate af Dyrtidstillæget, der forfalder til Udbetaling den 1ste Oktober, udbetales den 1. August, og man tillader sig da at andrage den høje Regering om at søge tilvejebragt den fornødne Hjælp til paa denne Maade foreløbig at komme Tjenestemændene til Hjælp, medens Forhandlingen om den paakrævede Udvidelse af Tillæget staar paa.

Efter de Oplysninger der foreligger for Centralorganisationerne, vil en af Følgerne, hvis en hurtig Indtægtsforøgelse ikke tilvejebringes, blive, at mange af de lavestlønnede Tjenestemænd uundgaelig vil være henvist til at søge offentlig Hjælp.

I sikker Forventning om, at Regeringen i fuld Forstaaelse af Tjenestemændenes vanskelige Stilling, vil tage denne vor Henvendelse til Følge, skal man sluttelig anmode om, at Sagen maa blive fremmet mest muligt. Skulde Regeringen imidlertid ønske at imødekomme vort Andragende paa anden Maade, imøde-

ser Centralorganisationerne en nærmere Forhandling derom. Af Hensyn til Sagens alvorlige Betydning for Tjenestemændene, vilde Centralorganisationerne sætte Pris paa at modtage Meddelelse om Resultatet af den høje Regerings Overvejelser snarest belejligt.

Besøg altid din Afdelings Møder

Gratialesagen.

Som vi tidligere har meddelt Medlemmerne, stillede Ministeren ved 2. Behandling af Tillægsbevillingsloven, paa Anmodning af Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg, Forslag om, at der i Aar, i Lighed med i Fjor, ydedes de af Statsbanernes Tjenestemænd, der under Udførelsen af deres Tjeneste havde været paa-virket af Krigssituationen, et Gratiale.

Tillægsbevillingsloven blev først endelig vedtaget den 31. Maj, og i Juni Maaned har der mellem et Udvalg fra Generaldirektoratet bestaaende af Fuldmægtig E. Lunn, Bogholder Mouritsen og Fuldmægtig Riis og fra Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg Forretningsfører Ch. Petersen, Assistent Høgsgaard og Lokfyrb. Rich. Lillie været afholdt Møder om Fordelingen af de 300,000 Kr.

Udvalget enedes om følgende Bestemmelser. —

1) For at kunne oppebære Gratiale kræves, at de paagældende Tjenestemænd har været ansat eller antaget i en eller flere af Stillingerne i hele Finansaaret 1916—17.

2) Ikke har været indkaldt til Militærtjeneste, ikke har haft Tjenestefrihed uden Lønning og ikke har været traadt uden for Nummer i ud over 6 Maaneder af Finansaaret.

Fordelingen bliver derefter:

I. Forskellige Kontorchefer, Baneingeniører, Trafikinspektører, Stationsforstandere og nogle med disse ligestillede 4835 Kr.

II. Togpersonalet (Togfører, Togbetjente og Kedelpasserportører, ialt 1337 Tjenestemænd à 40 Kr. 53,480 Kr.

III. Lokomotivpersonalet (Lokomotivfører og Lokomotivfyrbødere) ialt 1494 Tjenestemænd à 40 Kr. 59,760 Kr.

IV. Søfartspersonalet, ialt 543 Tjenestemænd à 35 Kr. 19,005 Kr.

V. Det øvrige under Distrikterne henhø-

rende Trafikpersonale, ialt 4613 Tjenestemænd à 26 Kr. 119,938 Kr.

VI. Kontorpersonale, Lokomotivmestre og -formænd, Overbanemestre, Bane- og Telegraformænd, Vognopsynsmænd, Depotarbejdere m. m., ialt 1630 Tjenestemænd à 26 Kroner 42,380 Kr.

Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg har indtrængende anmodet om, at Udbetalingen maa blive fremmet mest mulig.

Generaldirektoratet har derfor ment, at Distrikterne, der skal foretage Udbetalingerne, hurtigt vilde kunne ekspedere den Sag. — Udbetalingen vil derfor ske i indeværende Maaned.

Betal dit Kontingent punktlig.

Restance gavner ingen

Aarsmøde.

Norges Lokomotivpersonales Forening afholdt i Dagene 31. Maj, 1. og 2. Juni sit Aarsmøde i Kristiania.

Den 30. Maj ankom jeg om Eftermiddagen til Kristiania for at deltage som Repræsentant for D. L. F. i vore norske Kammeraters Aarsmøde.

Jeg modtoges paa Banegaarden af Nordisk Lokomotivmands Forbunds Præsident, Lokf. Thv. Nordal, og vi begav os straks hen paa Foreningens Kontor, hvor Forretningsfører E. Sandberg og Formanden, Lokf. Kraft-Lund bød mig hjertelig Velkommen.

Den paafølgende Dag Kl. 10 Fm. aabnede Formanden Mødet, der afholdtes i Medicinsk Selskabs Lokaler. Efter at de sædvanlige Valg af Tillidsmænd havde fundet Sted, fandt Behandlingen af Beretningen Sted. Under denne, der fremkaldte en livlig Diskussion, oplystes det, at Centralstyret (Hovedbestyrelsen) havde udsendt nogle fortrolige Skrivelser til Distrikterne, indeholdende Solidaritetserklæringer med Centralstyret i Lønsagen.

Da nogle af Kristiania Distrikts Medlemmer havde nægtet at underskrive, og et enkelt Medlem endog havde forevist Skrivelsen til Ikke-Medlemmer, havde Distriktet ekskluderet disse. — Beretningen godkendtes derefter.

Derefter kom Lønsagen for og drøftedes

meget udførligt og optog Resten af Dagen. Det af Regeringen fremsatte Forslag var man utilbøjelig til at modtage, og Spørgsmaalet blev da, hvorledes Organisationen skulde gennemføre sit Krav. Der fremsattes Forslag om at opsigte Pladserne med 48 Timers Varsel, herimod talte Centralstyret og en Del Medlemmer, der hævdede, at Pladserne skulde opsiges med lovligt Varsel (3 Maaneders Opsigelse). Der indløb om Aftenen en Meddelelse fra Jernbaneforbundet, der holdt sit Aarsmøde i Drammen, om at de enstemmig havde vedtaget at opsigte Pladserne med 3 Maaneders Varsel (Medlemstal 5300). Det norske Jernbaneforbund omfatter Jernbanemænd af saavel højere som lavere Grader og kan nærmest sammenlignes med D. J. F. og J. F. i én Forening. —

Fredag den 1ste Juni fortsattes Mødet, og det vedtoges at vælge en Aktionskomité, bestaaende af 5 Medlemmer, og Komiteen bemyndiges til at opsigte Pladserne med 3 Maaneders Varsel.

Formanden for Jernbaneforbundet, Hr. Alberti, kom til Stede og gav forskellige Oplysninger. Forbundet havde valgt en Aktionskomité paa 10 Medlemmer, der var rejst til Kristiania for at opsigte Pladserne.

Efter at Formanden for Jernbaneforbundet havde forladt Mødet, traadte Aktionskomiteen sammen og affattede en Skrivelse til Direktionen, hvori meddeltes, at Foreningen ikke kunde akceptere Regeringens Lønforslag, men maatte fastholde Foreningens fremsatte Krav. Efter at Skrivelsen var godkendt, begav Komiteen sig op i Direktionen og opsagde Lokomotivpersonalets Pladser til Fratrædelse 1. September d. A.

Arbejdstidsspørgsmaalet drøftedes derefter, og det fremsatte Krav er 48 Timer om Ugen.

Spørgsmaalet om Indmeldelse af Organisationen i den faglige Landsorganisation udsattes til næste Aarsmøde.

Derefter behandlede et Forslag om Kontingentforhøjelse fra 12 til 15 Kr. om Aaret. — Det fremhævedes fra enkelte Sider, at et saa stort Kontingent kunde Medlemmerne ikke betale, men det fremhævedes til Gengæld fra anden Side, at Kontingentet burde sættes op til 3 Kr. pr. Maaned, derved vilde Organisa-

tionen i Løbet af ca. 10 Aar have en Formue af ca. ½ Mill. Kr., hvad der gav Organisationen Kraft.

Da jeg skulde med Toget 1,30 Em., kunde jeg indse, at jeg ikke fik Tid til at overvære Slutningen paa Mødet, bragte jeg en Tak for Invitationen, og tillige udtalte jeg min faste Overbevisning om, at de danske Lokomotivmænd med alle til Raadighed staaende Midler vilde støtte de norske Lokomotivmænd i deres Lønkamp.

Efter at Formanden og Forretningsføreren havde haft Ordet og bedt mig bringe en Hilsen til danske Lokomotivmænd, forlod jeg Mødet med Indtryk af at Norges Lokomotivmænd stod urokkelig fast i deres Kravs Genemførelse.

Chr. Christensen.

Glem ikke at sende nødvendige Meddelelser til Hovedbestyrelsen og Bladet

Boligforsikring for Tjenestemænd

Et Forslag til Overvejelse.

Der findes i adskillige Byer Stiftelser, private Alderdomshjem o. l., som er opførte af forskellige Korporationer, og hvor enkelte af Korporationens gamle Medlemmer eller disses Enker kan opnaa hel eller delvis Friibolig.

Dette er for de enkelte lykkelige i de fleste Tilfælde en stor Hjælp, dels fordi de i et saadant Hjem kan faa bedre Pleje, dels fordi deres Midler til eget Underhold jo som Regel er ret begrænsede. For langt den største Del af Statens og Kommunens Tjenestemænd, hvis Pensioner jo ogsaa er ret smaa, vilde det ligeledes være en stor Hjælp, om de paa deres gamle Dage kunde vide sig sikrede en god og sunkt Friibolig; eller — saafremt de ikke ønskede eller ikke kunde beboe en saadan — en betydende livsvarig aarlig Huslejesum.

Vi, undertegnede, der allerede i nogen Tid har systet med denne Tanke, tillader os derfor at fremsætte til Overvejelse og Diskussion for samtlige stats- og kommunale Tjenestemænd m. fl. nedenstaaende Forslag:

Der dannes et Interessentskab med det Formaal at tilvejebringe Friiboliger for Medlemmer eller at yde dem en aarlig Sum til Husleje, alt fra et nærmere fastsat Tidspunkt; f. Eks. fra det 60. Aar. Berettiget til at være Medlem er enhver i Stats- eller kommunal Tjeneste i pensionsberettiget Stilling ansat; samt endvidere enhver ved private Baner i pensionsberettiget Stilling ansat. Medlemsbidraget, der betales maanedligt indtil det Tidspunkt, da Forsikringssummen forfalder, retter sig i Størrelse dels efter den Sum, der ønskes opnaaet; dels efter Medlemmets Alder ved Indtrædelsen.

For Selskabets Midler opføres Beboelseshuse i Hovedstaden og i de Provinsbyer, hvor dertil maatte være Anledning. For saa vidt Lejlighederne ikke skal benyttes til Friibolig for dertil berettigede Medlemmer, udlejes de til Private paa almindelige Lejevilkkaar; dog fortrinnsvis til Selskabets Medlemmer paa rimelige og gunstige Lejevilkkaar.

For saa vidt et Medlem fra det Tidspunkt, hvor Berettigelsen til Friibolig indtræder, ikke ønsker at bebo en saadan eller ikke kan faa en saadan, udbetales der ham (hende) aarlig — saalænge han (hun) lever — en Sum, der i hvert Fald svarer til almindelig Livrente af det Beløb, han har indskudd. Afgaar et Medlem ved Døden, før Forsikringssummen forfalder, udbetales der til Boet en Sum svarende til Halvdelen af det indskudte Beløb.

Selskabets Anliggender burde formentlig styres af et Repræsentantskab og et Forretningsudvalg eller lignende.

Som deet vil ses, gaar Forslaget ud paa efter forsikringsmæssige Principper at yde Medlemmerne de nævnte Goder, saaledes at disse erhverves ved en over en Aarrække fortsat maanedlig Indbetaling af et mindre Beløb. Antallet af Tjenestemænd, der vil være berettiget til at blive Medlem af et saadant Selskab, er ca. 60,000.

Der fandtes her i Landet i 1911, det sidste Aar for hvilket der foreligger saadanne statistiske Oplysninger, følgende Antal Forsørgere i Undervisningsvæsen, Forsvarsvæsen, Jernbanedrift, Post-, Telefon- og Telegrafvæsen:

	Hovedstaden		Provinsbyerne		Landet		Hele Landet	
		Heraf Kvinder		Heraf Kvinder		Heraf Kvinder		Heraf Kvinder
Undervisningsvæsen	4800	(3050)	4200	(2275)	8000	(3171)	17000	(8496)
Forsvarsvæsen	5672	(0)	2746	(0)	400	(0)	9000	(0)
Jernbanedrift	2800	(140)	6100	(156)	6600	(385)	15500	(681)
Post-, Telefon- og Telegrafvæsen.....	3500	(1107)	3250	(737)	4250	(611)	11000	(2455)
	16772	(11632)	16296	(3168)	19250	(4167)	52500	(11632)

Hertil kommer Tjenestemænd henhørende til Toldvæsen, Forvaltning, Domstole, Sundhedsvæsen m. v., ialt ca. 10,000 Personer.

Af Pensionister fandtes i 1911 følgende Tal:

Hovedstaden.....	5160	Heraf Kvinder	2735
Provinsbyerne.....	2621	"	"
Landet.....	2859	"	"

Hele Landet..... 10640. Heraf Kvinder 5188

Medens kun en Fjerdedel af samtlige Tjenestemænd bor i Hovedstaden, har Halvdelen af samtlige Pensionister taget Ophold der.

Hvor stort maatte nu Kontingentet være for at sikre sig Fribolig eller en betydende Huslejesum?

Dette beror naturligvis dels paa Summens Størrelse, dels paa hvor tidlig Medlemmet har begyndt at betale Bidrag; men — rent løselig beregnet — skulde et maanedligt Bidrag af 2 Kr., indbetalt fra det 25.—60. Aar, formentlig kunne give en livsvarig Sum af ca. 250 Kr. aarlig fra det 60. Aar.

Det samlede Antal Tjenestemænd, der kunde komme i Betragtning, var som anført ca. 60,000. Regner man med Tilslutning fra blot en Trediedel eller ca. 20,000, vil det Beløb, der indbetales hvert Aar, under Forudsætning af et maanedligt Kontingent paa 2 Kr. pr. Medlem, andrage 480,000 Kr. eller med Renter en halv Million. Det vil let ses, at et saadant kapitalstærkt Foretagende — uafhængig som det vil blive af den private Bankkapital — ved Opførelsen af sine Bygninger vil kunne paaregne ogsaa den Gevinst, som ellers gaar i den finansierende Banks Kasse. Endvidere skulde et Selskab med et saa almennyttigt Formaal vel, ligesom andre lignende Selskaber, kunne paaregne forskellig Støtte fra Stat og Kommuner, f. Eks. vedrørende Grunderhvervelser, Skatte- og Stempelpligt m. v.

Hele det her skitserede Forslag maatte naturligvis forinden Selskabets eventuelle Stiftelse underkastes en nøje Prøvelse med saavel forsikringskyndig, juridisk som bygningskyndig Bistand, saaledes at Grundlaget blev saa sikkert og sundt som muligt; men skulde det ikke være en Opgave for Tjenestemændenes Organisationer at lade foretage en saadan Undersøgelse?

København, d. 22. Juni 1917.

M. E. Jensen,	Ch. Petersen,
Assistent	Forretningsfører
ved Statsbanerne.	for Dansk Jernbaneforbund.

Lønkampen i Norge.

Af forrige Nr. af Dansk Lokomotiv Tidende er Medlemmerne bekendte med at norske Jernbanemænd staar overfor en Konflikt om Lønspørgsmaalet. Da vor Organisation er meget interesseret i denne Sag, gennem Nordisk Lokomotivmands Forbund, tilskrev vi vor

Broderorganisation i Norge toer at faa nøjagtige Oplysninger i Sagen. Vi har i den Anledning modtaget følgende Svar paa vor Henvendelse:

Til Dansk Lokomotivmands Forening.

Hr. Sekretær C. M. Christensen.

I Besvarelse af Deres ærede af 12. ds. skal jeg tillade mig at meddele, at de norske Lokomotivmænd i et Antal af ca. 1180 har opsagt deres Stillinger til Fratrædelse 3 Maaneder fra 1. Juni for at faa en tilfredsstillende Ordning i Løn- og Arbejdsvilkaar.

Aarsmødets Beslutning, der sendes i Afskrift, er oversendt det Nordiske Lokomotivmandsforbunds Præsident med Begæring om Støtte.

Naar vor Organisation for første Gang er ude i aaben Konflikt, er det os en Glæde at konstatere den Solidaritet, som vor Danske Broderorganisation gennem Deres ærede Skrivelse lader komme til Syne.

Paa Forbundets Vegne:

Emil Sandberg,

Forretningsfører.

Paa Aarsmødet vedtoges en saalydende Resolution:

24. Aarsmøde har i Lønsagen vedtaget følgende Beslutning:

1. Den Lønforbedring som er foreslaaet i Stortingsproposition Nr. 118 kan Aarsmødet ikke anse for tilstrækkeligt. Aarsmødet er fuldt opmærksom paa, at der vil blive fremsat Proposition om Dyrtidstillæg, men da Lokomotivpersonalet allerede i foregaaende Termin har haft dette, betyder det jo ikke nogen Forbedring fra foregaaende Aar.

Under disse Omstændigheder beslutter Aarsmødet at opretholde Kravet af 30. August 1916.

2. Aarsmødet vælger en Aktionskomité paa indtil 5 Medlemmer, der sammen med den af Forbundet valgte Aktionskomité foretager de nødvendige Skridt til Opsigelse af samtlige Medlemmers Stillinger.

3. Aarsmødet tiltræder Beslutning om Samarbejde med de Norske Jernbaneforeningers Forbund. Aktionskomiteen faar absolut Fuldmagt til at handle efter bedste Skøn og i Samraad med Centralstyret foretage alle nødvendige Skridt til Arbejdets Nedlæggelse og Arbejdets Optagelse, samt, i Tilfælde, indgaa i Underhandlinger. Aarsmødet beslutter at opsiges samtlige Medlemmers Stillinger til Fratrædelse 3 Maaneder fra Dato, hvilket er gjort i Skrivelse til Hovedstyret af 1. Juni, i Henhold til de undertegnede Erklæringer.

4. Aarsmødet paalægger de lokale Foreninger at gøre de uorganiserede bekendt med denne Beslutning og søge at faa alle tilsluttet samt at gøre disse bekendt med at den første Betingelse for Arbejdets Optagelse bliver, at de der har gjort Tjeneste under Konflikten eller paa anden Maade søgt at modvirke

et tilfredsstillende Resultat, maa bli' fjernet fra Lokomotivtjenesten.

5. Aktionskomiteen og Centralstyret maa saavidt muligt samtidig søge en Ordning istandbragt i Arbejdstiden, Uniformsspørgsmaalet og Pensions sagen i Overensstemmelse med Organisationens Krav.

Kristiania, 4. Juni 1917.

For Centralstyret

Emil Sandberg,
Forretningsfører.

Det fremgaar af saavel Skrivelsen som Resolutionen af vore norske Kolleger forbereder sig paa Kamp med Baneledelsen i Norge. Denne Kamp vil vi danske Lokomotivmænd have al Grund til at følge med den største Interesse, da den ogsaa har Bud til os. — Hovedbestyrelsen vil paa sit kommende Møde komme til at beskæftige sig med denne Sag, idet det maa blive en Pligt for Dansk Lokomotivmands Forening at træde hjælpende til, saa at vore norske Kammerater kan føre Kampen til Ende med et heldigt Resultat.

Den, der ønsker at styrke Sammenslutningen mellem Lokomotivmændene, er Medlem af
HJÆLPEFONDEN

Til Medlemslisten.

Ingemann Nielsen. — M. E. Mikkelsen. — V. B. H. Lund, Aarhus. — Poul Larsen, Kh. Ø. — N. Nielsen. — H. P. Jørgensen. — A. Salling. Gb. — H. A. Andersen, Aalborg. — O. E. Hansen, Slagelse.

Følgende Lokomotivfyrbødere er ikke Medlemmer af D. L. F.

C. Jacobsen, Tj. Nr. 441, Gb. — E. Frederiksen, Tj. Nr. 27, Gb. — Th. Hesselberg, Tj. Nr. 414, Esbjerg.

Rettelse.

I Blad Nr. 11, Side 116, 1ste Spalte, staar tilsidst K. Johansen, skal være L. Rasmussen.

I Adressefortegnelsen rettes under Afdeling II B. Larsen til S. Jensen.

HAFNIA

Samlet Forsikringsbestand
over 275 Mill. Kr.

Samlede Garantimidler
over 75 Mill. Kr.

Vi klæder dem paa alle 3
for ca. 1/2 Pris

Costumer

blaa & sort Serges
kulørte, engelske
Alpaca graa &
sorte.

Overstykker Alpaca & kul.
Pigekjoler & Overstykker
Drengetoj — Storiøjer.
PRØVELAGERET
NØREBROGADE 187 1.

12 Fotografier 50 Øre

AMERICAN PHOTO Co.

47. Nørrebrogade 47, E. NIELSEN.

(NB. Billeder kan leveres paa 1 Time)

BRILLANTRINGE

GULDURE, SMYKKER

BILLIGST I BYEN

1, Skoubogade 1,

• KØBENHAVN. •

CHR. HELMBÆK

Nørrebrogade 206

Cigar- og Vinhandel

Telefon Taga 297 y.

Godt økonomisk Nyt!

Klingry Sæbespaaner.

Den mest økonomisk og let
teste Maade at bruge Hushold
ningssæbe paa. Faas overalt.

Yesterbros Skotøjshus

15, Absalonsgade 15,

bør være Deres **FODTØJ**

Leverandør i
Forretningen grundlagt 1879.

Støt vore Annoncører.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Redaktion og Ekspedition: Vesterbrogade 98 a², København B. tilf. Vester 2895 v.
Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspeditioner: } For Kjøbenhavn: C. Hansen, Sommerstedgade 22³, Telefon Vester 4011.
} For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgade 14, Odense. Telefon 2288.

Haslund & Larsen,

Vinhandlere,
Nørrevoldgade 27.

Telefon 1899. :: :: :: Telefon 1899.

Prima vellagrede Vine og Spirituosa.

Emanuel Møller & Co., Vinhandlere,

St. Pederstræde 34 og 36 (ved Vestervold).

Telefon 4518—2897

Kvaliteten gør Udslaget.

Ved nye Etableringer og eventuelt Skifte af Leverandør vil d'Hrr. Købmænd ikke blive skuffede ved at træde i Forretningsforbindelse med os. Som Grund for dette anføres, at vi siden Etableringsaaret 1895 har opnaaet en meget betydelig Omsætning.

NØRREBROS VINIMPORT - NØRREBROGADE 178

TELEFON: TAGA 1300

Rødvin: 90, 100. Portvin: 125, 150. Caloric Punch: 210, 250.
Rom: 210, 230. Cacao: 220. Cognac: 210. Martel: 280.

Husk Hørkram- & Detailhandel

Vedbækgade Nr. 10.

Udsalg af Kul, Koks og Brænde.
- Altid ekstra gode Kvaliteter -
Telef. Taga 922 x.

Ryg
CREMO
Tobak.

Damer!

Hattene pyntes gratis.

Vi har nu fremlagt vore Straahatte til Damer og Børn. Billigste Priser paa Pladsen. Kun i Partivarehandelen. Frederiksborggade 1 (lige overfor Rosenborggade.)

Kolonialforretningen,

25 — Ægirsgade — 25

Ægte holl. Java-Kaffe

Kolonial og Material
 Georg Bestles Vine.
P. ANDERSEN. Tlf. Taga 220 x.

35 Vestergade 35
o o o Ved Siden af „Bristol“

Er Københavns billige Kaffelager.
Husk dobbelt Vægt gives af alle Kvaliteter, for derved at bevise vore billige Priser paa vor extra Kvalitet, som sælges til vore almindelige Butikspriser 45 à 49 Ø. pr. 1/8 Kilo.
Ordre pr. Telefon inden 12 expederes samme Dag.

Uhrmager ved Statsbanerne

L. Beyer Holgersen,
(C. Weistrups Eftf.)

Colbjørnsensgade 17. København.

Telefon Vester 2637.

Stations- og Bygningsuhre.

Stort Udvalg i Lomme- og Stueuhre.

Vækkeuhre (vækker ca. 1/2 Time) 8 Kr.

Smagfuldt Udvalg i Kæder.

Statsbanepersonalets

Brandforsikrings For- ening,

Ekspeditionskonor

Vesterbrogade 26

Telefon Nr. 6626.

Foreningen er oprettet 1891, har ca. 7000 Medl., ejer ca. 97,000 K. og har i Understøttelser uddelt ca. 36,000 Kr.

Lav Præmie. Kulant Erstatning.

Indmeldelser og Oplysninger:

pr. Brev eller gennem Tillidsmændene, der for København er:
Hr. Fuldmægtig Pøckel, Hr. Rangermeister A. C. Lemming, Hr. Overbanemeister Falckenberg og Hr. Lokomotivformand Tausen, Maskinarbejder Kirkerterp, ligesom Hr. Fuldmægtig B. Bertelsen, Revisionen, giver Oplysninger om alle Foreningens vedrørende Forhold.

H. P. JENSEN.

Viktualie- og Paalægsforretning.
Specialitet: Rullepølse og Medisterpølse.
ESROMGADE 5.

Fiskehuset „KINGO“.

Central 4975.

Vesterbrogade 107.

Anbefaler alt i levende Fisk.

Kun 1. Kl.s Varer. Bringes overalt.

Cykleforretningen,

38, Hillerødgade 38

anbefaler sig med alle Reparationer af Cykler og Barnevogne etc. samt Salg af samme.

Aabent hele Søndagen.

De køber den bedste Fisk

hos C. JENSEN,

Jagtvej 119, Hj. af Odinsgade.

Reel Behandling.

Vaskeriet „Frem“

Tlf. Taga 933 y

Husomg. 50 ved Nørrebro St.

anbefaler sig med 1ste Kl.s Vask og Strygning.
Specialitet Manchettlinned. Omhyggelig Behandl.
Alt hentes og bringes.

Ligkistemagasinet

Nørrebrogade 72

anbefaler Kister til alle Priser og alle Udstyrelser. - - Begravelser besørges.

Telefon Nora 472 y.

Københavns Bomuldskjole-Forretning

anbefaler sine gode og billige

Bomuldskjoler.

Sys ogsaa efter Maal. Stort Udvalg i

Trikotage og Manutaktur.

Leverandør til Varelatteriet. Ny Kongensgade 19.

F. V. Nielsens Enke

Godthaabsvej 49,

Første Kl.s Kødudsalg

Cycleforretningen „Fasanen“

Ø. Fasanvej 109.

Cyklar repareres hurtigt, solidt og billigt.

Ovnlakering og Fornikling udføres.

Barnevogne repareres.

O. GREGERSENS

Blomster-Forretning

BLAAGAARDSGADE 25.

Telefon Nora 1979.

Leverandør til Jernbanen i 25 Aar.